

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010548
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1119010548.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného H. A. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona (v znení účinnom do 31.07.2019), o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T 40/2019 zo dňa 09.10.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. januára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného H. A., D.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T 40/2019 zo dňa 09.10.2019 bol obžalovaný H. A. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona (v znení účinnom do 31.07.2019), na tom skutkovom základe, že

dňa 23.05.2019 v čase od 16.44 hodiny do 17.30 hodiny v N. na C. námestí 4, v predajni N., zobral voľne vystavený tovar v celkovej hodnote 124,29 Eur, a to 2 ks čajové koláčiky v hodnote 4,99 Eur, 2 ks Nivea SG 250 ml v hodnote 1,89 Eur/ks, 1 ks Rexona Sexy 150 ml v hodnote 1,89 Eur, 1 ks Nivea GNH 200 ml v hodnote 4,59 Eur, 1 ks Axe Deo Dark 150 ml v hodnote 2,79 Eur, krém Nivea Soft 200 v hodnote 4,89 Eur, 2 ks krém Nivea 75 ml v hodnote 2,09 Eur/ks, 3 ks Dezert Merci 400 v hodnote 9,49 Eur/ks, 1 ks Kol. Zák. Eva 420 v hodnote 4,99 Eur, 1 ks br. plece 0,778 v hodnote 3,34 Eur, 1 ks bravčové stehno b. k. 0,904 v hodnote 4,78 Eur, 1 ks bravčové stehno b. k. 1,4 v hodnote 7,41 Eur, 1 ks Torta dobošová 400g v hodnote 4,99 Eur, 1 ks Snack klobás. 80 g v hodnote 1,99 Eur, 2 ks Parížska Saláma 500 v hodnote 2,59 Eur/ks, 1 ks N. taška v hodnote 1,69 Eur, 3 ks mangalica klobása 280 v hodnote 2,99 Eur/ks, 1 ks kuracie stehno bez kostí 1,52 v hodnote 4,85 Eur, 1 ks kuracie stehno bez kostí 1,453 v hodnote 4,64 Eur, 1 ks Gouda výkroj 265 g v hodnote 4,79 Eur, 1 ks stupavská klobása v hodnote 3,19 Eur, 1 ks Clever Oravská Slanina 0,494 v hodnote 2,91 Eur, a to tak, že po príchode do predajne sa pohyboval po predajnej ploche s košíkom, následne sa presunul k oddeleniu lahôdok, kde si uvedené veci preložil do N. tašky a vchodom do predajne vyšiel z predajne, pričom za uvedený tvar nezaplatil, kde bol zastavený pracovníkom Z., čím obvinený svojim konaním spôsobil poškodenú spoločnosť N. s.r.o., so sídlom N., N. XX/A, celkovú škodu vo výške 124,29 Eur, pričom bolo zistené, že obvinený sa dňa 19.05.2019 v N. na Z. ulici, krádežou tovaru dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola OO PZ Bratislava, Ružinov - východ uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 20,-Eur, č. bloku XXXXXXXX, a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.05.2015,

Za to bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019 s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný H. A., pričom odvolanie bolo odôvodnené samostatným obžalovaným ako aj podaním prostredníctvom obhajcu obžalovaného.

Obžalovaný uvádza, že ku skutku sa na polícii priznal, ale vôbec si nepamätal, že sa tam nachádzal. Takisto si nepamätá, že by prešiel za pokladničnú zónu v N.. Chcel si preštudovať spis, aby sa uistil, že sa skutok stal, avšak mal predtým podpísať nejaký papier, že sa tohto práva vzdáva. Takejto skutočnosti si nie je vedomý. Ani na pojednávaní, kde sa prehral kamerový záznam nepochopil, čo sa vlastne stalo, či bol nepríčetný. V tom čase, keď sa mal stať skutok bral nejaké lieky, mal výpadky pamäti. Bol predtým tri týždne na ulici, chcel sa najesť, nájsť si bývanie a konečne sa vyspať. Asi dal sám seba zavrieť, aby mal klud a bývanie a mohol si v klude niekde vyčistiť hlavu.

V prípravnom konaní mu bola navrhnutá dohoda a trest šesť mesiacov s liečením. Nechcel však ísť zasa do výkonu trestu, psychicky už nevláda neustále tresty a preto chcel radšej zostať vo väzbe. Preštudoval by si spisy, uzavrel dohodu neskôr a z väzby by išiel von do života. Keď dostal trestným rozkazom šesťnásť mesiacov, podal odpor a na pojednávaní si radšej vybral dokazovanie, aby videl kamerové záznamy. Sudca mu povedal, že bude mať spravodlivý proces, ale trest, ktorý dostal sa mu zdá príliš vysoký. Ako obvinený sa vo väzbe cítil lepšie, má svoju celu, väčší poriadok a iba občas mu dali niekoho ďalšieho.

Krajský súd chce požiadať o zmiernenie trestu alebo vrátenie spisu späť vyšetrovatelke. Keďže sa u neho nenašli žiadne poľahčujúce okolnosti, pripomína aspoň to, že by mohol poskytnúť informácie o možných páchateloch dvojnásobnej brutálnej vraždy v obci Okoč.

Obhajca obžalovaného v dôvodoch podaného odvolania zastáva názor, že nebol dostatočne objasnený skutkový stav veci a došlo tým k porušeniu práv obžalovaného. Jediným priamym dôkazom je v tomto prípade výpoveď pracovníka SBS O. S., ktorého obžalovaný navrhol vo svojich písomných podaniach adresovaných súdu vypočuť, avšak na hlavnom pojednávaní uvedený svedok vypočutý nebol, Tým došlo k porušeniu rovnosti strán trestného konania a zároveň došlo k porušeniu práva na obhajobu podľa § 34 ods. 1 Tr. poriadku. Dôležitosť výsluchu tohto svedka a dôležitosť tohto dôkazu vyplýva aj zo skutočností, že zo žiadneho iného dôkazu a to ani z kamerových záznamov vydaných spol. N. s.r.o. nevyplýva a nie je zachytené konanie ktoré by napĺňalo znaky trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona. Na kamerových záznamoch je vidieť iba ako sa obžalovaný nachádzal v obchode a nakladal tovar do košíka a do tašiek, avšak nie je tam zachytené, že by sa s týmto tovarom aj snažil opustiť predajňu N. bez zaplatenia. Na základe uvedeného preto tvrdí, že vykonanie tohto dôkazu je rozhodujúcim momentom v tomto trestnom konaní, nakoľko ide o jediný relevantný a priamy dôkaz preukazujúci spáchanie v obžalobe uvedeného trestného činu.

Na podklade uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného odkázal na dôvody podaného odvolania. Navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové konanie.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry označila prvostupňový rozsudok za správny vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný H. A. navrhol vec vrátiť späť, aby mal znovu možnosť uzavrieť dohodu. Teraz sa už na všetko pozerá inak. Vtedy mal odsedené tri mesiace a chcel dosiahnuť to, aby nemusel ísť do výkonu. Posledný uložený trest sa mu určite zdá vysoký. Do výkonu trestu nechce ísť, radšej by si to odsedel vo väzbe.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu

konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie. Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto zákonným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správny záverom tak v otázke viny, ako aj v otázke právnej kvalifikácie. Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu tak, aby umožnilo súdu prvého stupňa prijať jednoznačné závery. Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 168 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko okresný súd v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného H.a A., výsluchom znalkyne z odvetvia psychiatrie MUDr. Lucie Žinayovej, PhD., prečítaním zápisnice o výsluchu svedkov G. M. a O. S..

Obžalovaný H. A. poprel vinu za spáchaný skutok, pričom v rámci svojej obhajoby uviedol, že nevie, ako sa dostal do predajne, nepamätá si na skutok a na to, že bol pri kase, iba si zrazu uvedomil, že je v N., že nakladá do košíka. Mal však výpadky, k čomu ako príklad uviedol, že sa ocitol pred chladničkou, kde zacítil chlad a zrazu si položil otázku, že kde je. Na základe uvedeného mal obžalovaný za to, že v čase spáchania činu bol v stave nepríčetnosti, k čomu na podporu uviedol, že počuje hlasy. Do predmetnej predajne nešiel za účelom kradnúť, iba ak v podvedomí. Zo zápisnice o výsluchu obvineného z prípravného konania, ktorú navrhol prokurátor prečítať v rámci odstraňovania rozporov, vyplýva, že obvinený sa k spáchaniu trestného činu priznal a sám uviedol, že je pravda, že zobral tovar v N.. Chodil po obchode a nakladal si tovar do košíka aj do tašky, s ktorým potom normálne vyšiel von a nezapltil zaň.

Rozpory vysvetlil tým, že v tom čase nemal čistú hlavu, pričom dôvodom výpovede bolo aj to, že chcel mať kľud, pokoj, nechcel byť na ulici, ale chcel mať zabezpečené bývanie v Justičnom paláci.

Pokiaľ ide o samotné skutkové okolnosti, tieto sú preukázané už spomenutou výpoveďou obžalovaného v prípravnom konaní, v rámci ktorej sa k spáchaniu trestného činu priznal, ale aj výpoveďou zástupkyne poškodeného G. M.. Táto bola o krádeži informovaná telefonicky svojim zástupcom a ktorá uviedla, že pán S., ktorý u nich pracuje ako SBS-kár, si danú krádež ustriehol. Obžalovaný H. A. je priamo usvedčovaný svedkom O. S., ktorý náležitým spôsobom popísal všetky rozhodné skutočnosti. V ich

rámci menovaný svedok poukázal na to, že obžalovaný bol spozorovaný na kamerách, ako chodí po predajni, kde si obzeral veci, pričom do košíka si dal klobásy a salámy, potom vošiel do pekárne a následne späť do predajne, kde si do košíka dal ďalšie veci. Jeden naplnený košík odložil, vzal si druhý, ktorý si v predajni opäť naplnil, potom si veci z jedného košíka presypal do tašky, ktorú si predtým zvesil z pleca a po jej naplnení si ju dal opäť na plece a odišiel preč. Pritom sa úplne vyhol pokladničnej zóne a chcel predajňu opustiť, avšak následne potom, čo sa mu podarilo odísť z predajne, bol chytený pri východe z budovy H. centra.

Skutočnosti uvedené menovaným svedkom korešpondujú s kamerovým záznamom z predajne, ktorý zachytáva pohyb a konanie obžalovaného, ako aj so záznamom o vykonanom zásahu.

Z pokladničného bloku spoločnosti N. s.r.o. zo dňa 23.05.2019 je pritom zrejmé, aký konkrétny tovar obžalovaný odcudzil a tento zodpovedá tovaru uvedenému v podanej obžalobe vrátane jeho hodnoty a celkovej spôsobenej škody.

Čo sa týka existencie predchádzajúceho postihu za priestupok proti majetku, okresný súd správne poukazuje na to, že obžalovanému bola dňa 19.05.2019 uložená bloková pokuta vo výške 20,-€ za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil drobnou krádežou tovaru.

V súvislosti s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného, ktoré sú postavené na tom, že nebol v čase skutku schopný ovládať svoje konanie, ani posúdiť jeho následky, tieto sú vyvrátené závermi znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie a vylúčením znalkyne na hlavnom pojednávaní.

V znaleckom posudku znalkyňa uviedla, že u obžalovaného nie je prítomná žiadna duševná porucha v pravom zmysle slova, t. j. psychóza, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti. U obžalovaného je prítomná polymorfná toxikománia s dominujúcou závislosťou od opiátov a stimulácií, ako aj porucha osobnosti s impulzívnymi, nezdržanlivými a asociálnymi rysmi so známami toxikomanickej deprivácie. U obžalovaného možno konštatovať, že jeho správanie v čase skutku bolo psychologicky zrozumiteľné, bez straty kontaktu s realitou. V čase skutku bol obžalovaný v stave simplexnej intoxikácie pervitínom, kedy mal vplyvom intoxikácie iba mierne oslabené ovládacie schopnosti. Ďalej znalkyňa v podanom znaleckom posudku poukázala na to, že obžalovaným verbalizované poruchy vnímania (psychotické fenomény) v čase skutku, nemajú korelát v iných psychických zložkách a v tomto smere nie je vylúčené účelové konanie obžalovaného. Skutočnosť, že obžalovaný počuje hlasy, sama o sebe nezakladá záver o duševnej poruche v zmysle schizofrénie, ale v danom prípade patria tieto príznaky do okruhu a kontextu intoxikácie návykovou látkou. Pokiaľ ide o absenciu spánku v spojení s konzumáciou návykovej látky znalkyňa uviedla, že v tomto konkrétnom prípade absencia spánku spolu s užitím návykovej látky nevedla u obžalovaného k takej dekompenzácii, aby sa vytvorila psychotická symptomatika, ktorá by u obžalovaného viedla k strate kontaktu s realitou a tým k vymiznutiu rozpoznávacích alebo rozoznávacích schopností.

Na základe uvedeného okresný súd správne uzavrel, že obhajoba obžalovaného postavená na nepríčetnosti v čase spáchania činu nemôže obstáť. Zrozumiteľné a jasné závery znalkyne korešpondujú aj s prehratým kamerovým záznamom, z ktorého nie je možné usudzovať, že by bol obžalovaný napríklad dezorientovaný alebo mal prejavy navodzujúce pochybnosti o jeho duševnom zdraví.

Čo sa týka odvolacej námietky v súvislosti s nedostatočne objasneným skutkovým stavom veci a porušením práv obžalovaného, ktorá pramení z toho, že nebol pred súdom vypočutý jediný priamy svedok O. S., odvolací súd uvádza, že v postupe okresného súdu pri vykonávaní dôkazov neboli zistené žiadne zásadné pochybenia a preto neobstojí tvrdenie o porušení práv obvineného. Zápisnice o výsluchu svedkov G. M. a O. S. boli na hlavnom pojednávaní prečítané v súlade s § 263 ods. 2 Tr. poriadku, nakoľko prokurátor v podanej obžalobe navrhol zápisnice o výsluchu týchto svedkov prečítať a obžalovaný v žiadnom podaní nenavrhol vykonať výsluch niektorého z menovaných svedkov, ani prehrať kamerový záznam zachytávajúci miesto činu v súlade s § 270 odsek 2 Trestného poriadku. Za takýchto okolností súd prvého stupňa sám z vlastnej iniciatívy výsluch vykonať nemohol.

S poukazom na predchádzajúce úvahy a hodnotenia krajský súd zdieľa názor súdu prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019. Posúdenie podľa úpravy účinnej od 01.08.2019 nie je pre obžalovaného priaznivejšie, nakoľko došlo iba ku zmene číselného označenia odseku konkrétneho ustanovenia Trestného zákona bez reálnej zmeny jeho obsahu v prospech obžalovaného.

Vzhľadom na to, že v danej trestnej veci sa jedná o prečin, okresný súd sa zaoberal aj závažnosťou konania z hľadiska materiálnej stránky v súlade s § 10 odsek 2 Tr. zákona, a to z hľadiska všetkých do úvahy prichádzajúcich kritérií uvedených v tomto ustanovení. Odvolací súd sa s úvahami okresného súdu v tejto otázke plne stotožnil a v celom rozsahu na ne odkazuje.

Čo sa týka preukázania úmyslu obžalovaného smerujúceho k privlastneniu cudzej veci tým, že sa jej zmocní, správne súd prvého stupňa konštatuje, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písmeno a/ Tr. zákona, čo dokumentuje už vyššie popísaný priebeh skutku, ktorý iný záver o forme zavinenia vylučuje. Vykonanými dôkazmi bolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaný potom, čo si preložil veci z nákupného vozíka do tašky opustil predajnú plochu bez toho, aby prešiel priestorom pokladní a s tovarom v rukách bol zastavený pracovníkom SBS až pri východe z budovy, v ktorej sa predajňa N. nachádza.

Okresný súd nepochybil pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov upravené v § 34 Tr. zákona a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Tr. zákona. Je potrebné súhlasiť so záverom okresného súdu, že u obžalovaného nebola zistená ani jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona, ale naopak bola zistená jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona. Táto spočíva v existencii predchádzajúcich odsúdení, prevažne pre trestnú činnosť majetkového charakteru. Prevažnosť priťažujúcich okolností mala za následok sprísnenie trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, teda zvýšenie pôvodnej dolnej hranice o jednu tretinu z rozdielu pôvodnej hornej a dolnej hranice trestnej sadzby uvedenej v § 212 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019 (nula až dva roky). Trest bolo možné obžalovanému ukladať v rozpätí od osem mesiacov do dvoch rokov.

Čo sa týka konkrétnych úvah, ktorými bol vedený súd prvého stupňa pri vymeriavaní uloženého trestu, je potrebné uviesť, že boli brané do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti charakterizujúce osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy, okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný, spôsob jeho spáchania, následky činu a tiež pohnútky, ktoré obžalovaného viedli k jeho spáchaniu. Zohľadňujúc vyššie uvedené zákonné ustanovenia uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov, pričom ide o trest v polovici upravenej trestnej sadzby. Vychádzajúc z predchádzajúcich záznamov v registri trestov obžalovaného, je zrejme, že tento sa od roku 1997 dostal do rozporu so zákonom celkovo sedemnásťkrát, páchaním menej závažnej trestnej činnosti prevažne majetkového charakteru. V poradí posledné odsúdenie je z 08.11.2017, kedy mu bol rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Stredě uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Uložený trest obžalovaný vykonal dňom 01.03.2019. S odstupom dva a pol mesiaca už bol obžalovaný postihnutý za priestupok proti majetku a jeho protiprávne aktivity pokračovali spáchaním prejednávaneho skutku dňa 23.05.2019. Ako motív svojho konania obžalovaný uviedol, že nemal kde bývať a počítal teda s možnosťou, že bude po spáchaní skutku umiestnený do väzby. Z uvedených údajov možno vyvodiť, že doterajšie opakované represívne opatrenia nevedli u obžalovaného ku zmene jeho prístupu k životu a plneniu si povinností a nepriniesli očakávaný efekt. S odstupom niekoľkých týždňov sa obžalovaný opäť dostal do rozporu so zákonom, z čoho možno aj s prihliadnutím na početné odsúdenia z minulosti vyvodzovať, že sú u neho prítomné výrazné sklony ku kriminogénnym aktivitám. Úvahy o miernejšom treste, ktorého uloženie žiada obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania, nie sú vzhľadom na predchádzajúce zistenia vôbec opodstatnené a preto bolo odvolanie obžalovaného aj v tejto časti vyhodnotené ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o spôsob výkonu uloženého trestu, zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženie podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, je odôvodnené zistením, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody uložený za úmyselný trestný čin. Posledným odsúdením za úmyselný trestný čin je rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 08.11.2017 sp. zn. 1T 59/2017, ktorým bol H. A. odsúdený

pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Z výkonu tohto trestu bol prepustený 01.03.2019.

Okresný súd nepochybil ani vo výroku o ochrannom opatrení, nakoľko závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie jednoznačne hovoria o dlhodobom zneužívaní rôznych druhov návykových látok so sociálnymi konzekvenciami. Je zároveň spoľahlivo preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil v súvislosti s užívaním návykových látok, pričom doteraz nedokázal podľa záverov znalca dlhšiu dobu abstinovať. Účel liečby nie je možné dosiahnuť ambulantnou formou, vzhľadom na neschopnosť obžalovaného účinne spolupracovať pri terapii a účinne abstinovať mimo chráneného prostredia.

Krajský súd sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa plne stotožňuje a toto rozhodnutie si v celom rozsahu osvojuje.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol o odvolaní obžalovaného H.a A. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.